

Gdańsk, 24.06.2022

Prof. zw. dr hab. Leszek Skrla,
Dziedzina sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna wokalistyka

Recenzja Pracy Doktorskiej **Mgr Nanxin Ye**

Zleceniodawca recenzji:

Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie Wydział Wokalno-Aktorski, pismo z dnia 25.04. 2022 roku, zlecenie podjęte na podstawie nowej ustawy z dnia 20.07. 2018 roku. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021. Poz. 478)

Dotyczy:

Uchwały Rady Wydziału Wokalno-Aktorskiego w sprawie:

- przyjęcia tematu i koncepcji pracy doktorskiej **Nanxin Ye**
- wszczęcia, przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej wokalistyka i wyznaczeniem mojej osoby recenzentem

Do nadesłanego mi pisma sygnowanego datą 25.04.2022 roku, informującego o wyznaczeniu mojej osoby jako recenzenta pracy doktorskiej **Pana mgr Nanxin Ye pod tytułem „Analiza technik wokalnych i estetyki muzycznej tenora lirycznego w utworach muzyki kameralnej na przykładzie dzieł Belliniego, Rossiniego i Donizettiego”** zostało dołączone: dzieło artystyczne i opis dzieła artystycznego.

Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska Pana mgr Nanxin Ye pt. „Analiza technik wokalnych i estetyki muzycznej tenora lirycznego w utworach muzyki kameralnej – na przykładzie dzieł Belliniego, Rossiniego i Donizettiego” złożona jest z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym CD oraz jego opisu. Nagrania dokonano w dwóch sesjach nagraniowych w dniu 22.10.2021 i 26.11.2021 tak więc jest to rejestracja w warunkach studyjnych. Artyście towarzyszy akompaniorka: Su Cui. Nagrania dokonano w Sali Koncertowej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina. Przedstawione do oceny nagranie zawiera 13 pozycji:

1. Vincenzo Bellini:
 - Torna, vezzosa Fillide
 - Bella Nice, che d'amore
 - Vaga luna, che inargenti
 - Malinconia, Ninfa gentile
 - Per pieta, bell' idol mio

2. Gioacchino Rossini:
 - La Prossima
 - IL Rimprovero
 - Circo: La Regata Veneziana
 - Avanti la regata
 - Co passa la regata
 - Dopo la regata

3. Gaetano Donizetti:
 - La Zingara
 - IL Sospiro

Nagranie skompilowane dla potrzeb pracy doktorskiej, przyjęło formę recitalu złożonego z utworów Belliniego, Rossiniego i Donizettiego, gdzie słyszymy foniczny zapis głosu i fortepianu. W zaprezentowanym dziele artystycznym kandydat ukazał przede wszystkim możliwości swojego pięknego głosu o ciekawej i wysublimowanej estetyce dźwięku, może

nieco rozjaśnionej barwie, przez to zbliżonej momentami do estetyki tenora leggero- rossiniowskiego. Artysta dysponuje odpowiednią biegłością i elastycznością potrzebną do kreowania włoskiego bel canta. Przyjemnie operuje i używa właściwie technik agogiczno-dynamicznych. Dobra technika appoggio, wyrazista interpretacja sprawiają, że w odbiorze młody artysta wydobywa moc ekspresji i właściwe środki do wyrażania złożonych emocji, które zawiera muzyka w/w kompozytorów. Słuchając nagrania dołączonego do pracy, miałem wręcz wrażenie jakby solista z pełną świadomością czarował nas swym głosem co dało wrażenie płynnej muzycznej opowieści. Doskonale kontrolował swoje emocje, które miały bezpośredni wpływ na osiąganie pełnej swobody wokalne dodając do tego iście żarliwą interpretację wykonywanych utworów. Budowanie czytelnej i wyrazistej interpretacji nie należy do rzeczy prostych i oczywistych. Wymaga od śpiewaka nie tylko doskonałej znajomości tekstu muzycznego ale przede wszystkim ogromnej wrażliwości i wycucia stylu, wreszcie smaku oraz wysublimowanej intuicji wokalne. W tym względzie Nanxin Ye ma już wiele do powiedzenia i zaoferowania a wyrobionemu słuchaczowi przynieść może niekłamana satysfakcję. Zwiększa tym samym atrakcyjność przekazu a propozycja dzieła artystycznego zasługuje na słuszną aprobatę i dużą uwagę. Temat podjęty w pracy jest ciekawy, także tezy i stawiane pytania, narracja umiejętnie przeprowadzona a cele osiągnięte.

Część opisowa dzieła została dobrze opracowana tak pod względem redakcyjnym jak i merytorycznym. Konstrukcja pracy jest logiczna i prawidłowo przemyślana. Widać wyraźne usystematyzowanie wiedzy dotyczącej genezy omawianych utworów, opisu wizji muzycznej trzech kompozytorów, wreszcie rozwoju i tradycji wykonawczych muzyki włoskiej. Trafnym zabiegiem w pracy są także analizy poszczególnych fragmentów śpiewanych utworów wsparte o porównania dotyczące artykulacji, frazowania, dynamiki, tessitury i muzycznej narracji. Pan mgr Nanxin Ye po wyważonym wprowadzeniu i krótkiej charakterystyce każdego z utworów, naświetla i ukazuje problemy a następnie ich rozwiązanie w oparciu o dobrane środki muzycznej narracji. Omawiana praca doktorska zawiera wstęp, cztery obszernie rozdziały, zakończenie a także bogatą bibliografię, na którą składają się źródła i fachowa literatura obcojęzyczna.

Wstęp przybliży cel i założenia pracy, w której mgr Nanxin Ye zamierza przeprowadzić analizę porównawczą warsztatu muzycznego trzech kompozytorów, ukazując łączące ich podobieństwa, jak też dzielące ich niekiedy różnice.

We wstępie autor szczegółowo objaśnia tło, znaczenie i status badań, a także elementy innowacji związane z wybranym tematem. Jeśli chodzi o znaczenie badań, autor podsumowuje je w trzech aspektach. Pierwszym jest perspektywa teoretyczna. Drugim aspektem jest znaczenie praktyczne. Trzecim zaś aspekt wartości zastosowanego tematu. Najważniejszą wartością użytkową badań jest doskonalenie umiejętności praktycznych z punktu widzenia estetyki dźwiękowej i dostarczanych słuchaczowi wrażeń. Praca niniejsza, jak pisze sam doktorant dzięki zdobytej wiedzy i doświadczeniu stworzy podwaliny do zajmowania się dydaktyką wokalną w Chinach do czego się intensywnie przygotowuje.

Rozdział pierwszy poświęcony jest tłu badawczemu, i znaczeniu badań, które koncentrują się na trzech aspektach: teoretycznym, praktycznym i wartości zastosowania tematu. Autor opisuje metody badawcze i ich innowacyjność a także eksplorację wspólnych i indywidualnych cech stylów muzycznych wszystkich trzech kompozytorów ku lepszemu zrozumieniu ich założeń artystycznych.

W rozdziale drugim doktorant przybliży i wyjaśnia pojęcie włoskiej kameralistyki wokalnej. Opisuje kategorie, rodzaje i poszczególne gatunki oraz kontekst tworzenia kameralistyki wokalnej, skupiając się na tle historycznym. W drugiej części rozdziału skupia się na aspektach wokalnych widocznych w kameralistyce włoskiej, koncentrując się na podsumowaniu ich cech w skali makro. W rozdziale trzecim autor wnikliwie omówił kameralne utwory wokalne Belliniego, Rossiniego i Donizettiego zaznaczając ich cenną wartość artystyczną. W ciekawym ujęciu dokonuje interesującej analizy muzycznej, przeprowadzając podział i klasyfikację kolejno przytaczanych i omawianych utworów z jednoczesnym uwypukleniem historycznego tła. Dalej omawia wpływ twórczości w/w kompozytorów na rozwój kameralistyki wokalnej jako gatunku a także wkład w rozwój głosu tenorowego. Opisuje katalog i znaczenie poszczególnych motywów muzycznych, które mają bezpośrednio wyrażać określone treści i emocje w interpretacji śpiewaków. Zastosowanie omawianej techniki motywów, trafnie charakteryzuje nie tylko postacie, ale i zachodzące sytuacje, tym samym pozwala usystematyzować muzykę przedstawicieli stylu bel canto w czytelne i spójne dzieła. Rozdział czwarty poświęcony jest omówieniu techniki śpiewu lirycznego tenora w kameralnych utworach wokalnych. Omawiane są tu aspekty właściwego oddechu w śpiewie w połączeniu z pożądaną ekspresją muzyczną. Ponadto autor omówił również kwestię technik ataku dźwięku, który ma bezpośredni wpływ na rezonans.

Rozdział piąty jest kluczowy i stanowi dominantę w pracy przyszłego doktoranta, gdyż bezpośrednio powiązany jest z dziełem artystycznym zawartym na płycie CD. Zrozumienie postawy i roli w jaką wcielić się

należy w poszczególnych utworach, stanowi klucz do istotnych przesłańek, które mogą pomóc śpiewakowi nacechować interpretację tak, by znaleźć on mógł przekonującą wizję do wykreowania właściwej i przekonującej wizji artystycznej. Doktorant Nanxin Ye celnie przybliżyła nam cechy tenora lirycznego. Porusza problem tworzenia kreacji artystycznej w oparciu o świadome dysponowanie techniką wokalną i operowanie zróżnicowaną, stosowną do napięcia emocjonalnego, barwą głosu. Stanowi swoistą kompilację spostrzeżeń, obserwacji i przemyśleń dotyczących analizy porównawczej głosu w oparciu o aspekt estetyki, muzycznej koncepcji artystycznej i i warażania nastroju muzycznego. Te niełatwe i złożone aspekty, okraszone przykładami muzycznymi, poruszają wokalne zagadnienia dotyczące ambitusu poszczególnych utworów, tessitury jako podstawowego czynnika warunkującego obciążenie dla głosu, artykulacji i frazowania a także różnic w operowaniu dynamiką i brzmieniem rezonansu. Dzięki porównaniom zobaczyć można istotne podobieństwa i różnice w stylu jak i problemach wykonawczych w utworach Belliniego, Rossiniego i Donizettiego. Analiza, której dokonał Nanxin Ye w efekcie pozwoliła osiągnąć zamierzony cel w swojej pracy co przełożyło się na ostateczny kształt i wyraźny przekaz nacechowany troską i wizją przyszłego pedagoga śpiewu. W zakończeniu pracy, odnajdujemy syntezę myśli i wniosków autora na temat elementów pracy nad poszczególnymi utworami. Magister Nanxin Ye podsumowuje raz jeszcze jej cele i założenia, doprowadzając do celnych spostrzeżeń i interesujących konkluzji. Reasumując wartości i efekt procesu badawczego, który został przeprowadzony w niniejszej pracy, mogę stwierdzić, iż podjęty temat w znaczącym stopniu przybliżyła środowisku muzycznemu wizję technik wykonawczych w dziełach Belliniego, Rossiniego i Donizettiego jako podstawę wokalnego przygotowania do właściwego wykonywania. Przybliżyła zrozumienie dzieła muzycznego, zasady trafnego kształtowania stylu i właściwego odwzorowania elementów stylizacji w muzyce mistrzów bel canto a także w wielu aspektach uzupełnia ogólną wiedzę muzyczną. Wiedzę, która w znaczący sposób może pomóc zmierzyć się i zrozumieć przyszłym odtwórcom omawianych utworów ważne przesłanie. Przesłanie, by piękno i artystyczną wartość a także siłę muzycznej narracji wyrażać poprzez dobór odpowiednich środków wykonawczych i interpretacyjnych.

Konkluzja

Praca doktorska Pana mgra Nanxin Ye, na którą składają się: dzieło artystyczne płyta CD i jej opis, stanowi według mojej oceny ciekawą formę przekazu, jak też udaną próbę znalezienia odpowiedzi na tezę zawartą w temacie pracy. Stwierdzam zatem, że materiał naukowy, cenne spostrzeżenia, własne przemyślenia i analiza dotycząca wykonywanych utworów, stanowią niemały wkład w dziedzinę sztuki muzycznej-wokalistyka. Doktorant wniósł w obszar fascynacji muzycznej osobiste, poparte trafnymi wnioskami, spojrzenie na styl i technikę w muzycznych perełkach Belliniego, Rossiniego i Donizettiego a jego osobiste przemyślenia złożyły się na ostateczny kształt dzieła jaki mu nadał .

W taki sposób omawiane dzieło i praca istotnie przybliżają poprzez swoją formę oraz twórczą treść artystyczną i edukacyjną sferę konkretnej wizji rozszerzania wiedzy nie tylko wokalne, ale ogólnomuzycznej.

Uznaję tym samym, że Pan Nanxin Ye potwierdził swoje umiejętności do prowadzenia samodzielnej pracy naukowej i artystycznej. Tym samym stwierdzam, że Doktorant rozwiązał założone w pracy zagadnienie artystyczne i spełnił wymagania art. 187 ustawy z dnia 20.07. 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478)

Pracę doktorską przyjmuję i stawiam wniosek o jej przyjęcie

Prof. zw. dr hab. Leszek Skrla